

„Бохемия Клуб“

„Да доказва, че границата между понятията „бохемист“ и „бохем“ е проходима“ – това е една от задачите, които си поставя академичното сдружение „Бохемия Клуб“.

Основано на 20-ти септември 1993 година по идея на Янко Бъчваров и Величко Тодоров, сдружението вече години наред обогатява познанията на българската общественост за Чехия. Негови учредители са Янко Бъчваров, Емил Басат, Андрей Богоявленски, Весела Чичовска, Никола Георгиев, Панайот Карагьозов, Людмила Кроужилова, Виолета Мицева, Маргарита Младенова, Иван Павлов, Владимир Пенчев, Румен Спасов, Димитър Стефанов, Величко Тодоров, Йорданка Трифонова, Атанас Звездинов. Шеговитата „запазена марка“ разчупва строгите академични рамки и обединява не само преподаватели и студенти по бохемистика и славистика, но и широк кръг от приятели и почитатели на чешката култура.

Забавното и сериозното вървят ръка за ръка през годините. „Бохемия Клуб“ е домакин както на гостувания на известни чешки бохемисти, така и на сатирици като Ян Воднянски и Ладислав Смоляк. Плод на съжителството на академичното и смешното е българският бум в „цимърманонологията“ – студентски постановки на пиеси от репертоара на чешкия „Театър на Яра Цимърман“ и дипломни работи, посветени на този театрален феномен и неговия едноименен герой.

Печатен орган на „Бохемия Клуб“ е списание „Номо bohemicus“, което излиза благодарение на ентузиазма на редколегиата, в чийто състав в момента влизат Ани Бурова, Анжелина Пенчева, Михела Кузмова и Славея Димитрова. Броевете се съставят по тематичен принцип, като по неписано правило ре-

дакторите търсят баланса между „бохемистичните“ и „бохемските“ теми. Читателите имат възможност да се запознаят с (не само) българската и чешката бохемистика („Bohemistica Academica Bulgarica“, кн.1/1998; „Пловдив – бохемистика и силни усещания“, кн.1–2/1999; „Множащият се смисъл. Бохемистичното литературознание на деведесетте години“, кн.2–3/2000; „Англоезичната бохемистика“, кн.1/2006). Отражения от огледалото, в което взаимно се оглеждат българите и чехите, могат да бъдат видяни в „Българо-чешка преводада“ (кн.3–4/1999) и в „Чешкият Номо bulgaricus“ (кн.1–2/2001). Акценти от чешката история и съвременност представят книжките „Чешкото Възраждане – прочити и почерци“ (кн.2/2006), „Обратно към Европа“ (кн.1/2007) и броевете, посветени на тридесетгодишнината на движението за граждански права „Харта 77“ и четиридесетгодишнината на Пражката пролет 1968. Бохемският противовес присъства в „100 години чешко кино“ (кн.1/1998), „Българо-чешкият ерос“ (кн.2–3/1998),

„Musica bohemica (кн. 1/2000), „Чешки театър, моя любов“ (кн. 4/2000), „Спорт, спорт, спорт...“ (кн. 3/2006). Особено средоточие на бохемистичното и бохемското е „Неизтощимият. Книга за Величко Тодоров“ (кн. 3/2001) – издадена в памет на човека, който даде първоначалния висок енергиен заряд на „Бохемия Клуб“. Сдружението издава и печатни поредици, чиито партньори в течение на годините са издателствата „Херон Прес“, Университетско издателство „Св. Климент Охридски“ и „Стигмати“. В „Малката чешка библиотека“ излизат преводи на проза и поезия от чешки на български и от български на чешки, а „Голямата чешка библиотека“ публикува бохемистични изследвания.

Платформата и потенциалът, създадени от „Бохемия Клуб“, намират приложение и в други печатни издания, които правят своите „чешки“ броеве, като „Литературен вестник“ и „Алтера“. Благодарение на това гражданско сдружение, чиято цел е идеална в буквалния смисъл, многоликата чешка култура се радва на трайно присъствие в българска среда.

Маргарита Симеонова

